

салимъ и ся расподѣлихъ въ различны страны да проповѣдать Евангелие-то. Така Петэръ съ Марко проповѣдали въ Іудеї, Сирії, Египетъ и Римъ; Іоаннъ въ Анатолії; Павелъ съ Лука въ Іудеї, Греції, Иллірії и Италиї; Апостоль Фома въ Индії, а Андрей на Скиты-ты. Друзи-ти Апостоли, както и 70-тѣ ученици Христови такожде сѫ ся старали да распространяватъ Христіанско-то ученіе, и вси Апостоли запечатали ученіе-то си съ кръвъ и насилии смърть, освѣнь единъ Іоаннъ, който, заточенъ на островъ Пасомосъ, написалъ тамъ *Апокалипсиса* или *Откровение-то* и умръль отъ своѧ смърть. Така ся е умножило число-то на Христіански-ты цркви; а най-много цвѣтнала Антіохійска-та, ко-јто основалъ Варнава; вѣрни-ти отъ тѣхъ цркви, пръви быдоха нарѣчени *Христіане*.

Слѣдъ смърть-тѣ на святы Апостолы продлѣжили Евангелскъ-тѣ проповѣдь тѣхни-ти прѣемници, та въ второ-то столѣтіе по Рождество Хр. ся е пріяло Евангелие-то въ Галлії, Испанії, Британії и въ нѣкои страны отъ Германії; а въ трете-то въ Аравії. И така въ пръвы-ты три столѣтія Христіанска-та вѣра ся распростриила въ Азії, Африкѣ и Европѣ, и Христіане-ти въ тия земи всѣду сѫ живѣли распрыснжто и отъ оня день, откакъ Йерусалимскыти Іудеи начијли да гонять Апостолы-ты, па въ всичкото врѣмя, прѣзъ пръвы-ты три столѣтія, Христова-та црква е прѣтрпѣла страшни гоненія, едно отъ Іудеи-ты, а друго отъ идолопоклонници-ты и тѣхни-ты царє. Едва подъ Римскій Императоръ Великыи Константинъ е прѣстало да ся пролива кръвъ-тѣ на нейни-ты мъченници. Той ся обрънълъ къмъ Христа, откакъ му ся явило кръстно знаменіе на небо-то и кръстилъ ся въ 313 л. по Р. Х., та даль миръ и тышинъ на Христіанска-та црква и направилъ тѣ господствующи въ постранї тѣ тоговашни Римскъ дръявъ. По неговъ примѣръ испослѣ и сами-ти царє съ равноапостолскъ ревность сѫ залягали да ся распространява и утвръж-